

NIEHAMOWANIE (1) *sb n*

G sg niehamowania.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pozwalanie na krzewienie się, niepowściągnięcie [czego]: Dla herezy y niehamowania ich/ wżyftko kroleŧtwo vćierpi. SkarKazSej 703a marg.

Cf **HAMOWANIE**

MM